

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců: JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Q. P. D., státní příslušnost Vietnam**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem v Praze 1, Opletalova 1417/25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu,

t a k t o:

- I. Ministerstvu vnitra se ukládá povinnost do 30 dnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 1. 11. 2011, vedené pod sp. zn. OAM-13179/TP-2011.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342 Kč k rukám zástupce, Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 4. 2. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze ochrany před nečinností správního orgánu. Tvrdil, že dne 1. 11. 2011 podal žádost Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, o povolení k trvalému pobytu. Tato žádost byla dne 25. 6. 2013 žádost zamítnuta rozhodnutím žalovaného č. j. OAM-13179-17/TP-2011. Nicméně dne 10. 10. 2014 vyhověla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců a jeho odvolání a zrušila rozhodnutím č. j. MV-102532-4/SO-2013 prvostupňové rozhodnutí. Věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu, který dosud nerozhodnul.

Žalobce dále uváděl, že podal návrh na opatření proti nečinnosti, kterému Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vyhověla a dne 9. 12. 2014 pod č. j. MV-154861-2/SO-2014 přikázala žalovanému vydat rozhodnutí do třiceti dnů ode dne doručení.

Vzhledem k tomu, že žalobce současně s podáním žaloby nesplnil svou poplatkovou povinnost, vyzval jej soud dne 17. února 2015 k zaplacení soudního poplatku za žalobu, který činí podle položky 18 bod 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků 2.000 Kč, a současně žalobce upozornil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před tímto soudem zastaveno.

Výzva byla doručena zástupci žalobce dne 18. 2. 2015 a soudní poplatek byl zaplacen dne 23. 2. 2015.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 18. 3. 2015 navrhl, aby soud žalobu zamítnul jako nedůvodnou, pokud ji soud neodmítne jako opožděnou s poukazem na § 80 odst. 1 soudního řádu správního.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 7. 5. 2015, při němž zástupce žalobce setrval na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích a žalovaný správní orgán se z jednání omluvil a současně předložil usnesení ze dne 4. 5. 2015, č. j. OAM-13179-34/TP-2011, o přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 80 odst. 1 soudního řádu správního žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. června 2006, č. j. 8 Ans 3/2005- 107, pokud k nečinnosti správního orgánu došlo před účinností soudního řádu správního a tato nečinnost trvá i po 31. 12. 2002, je žaloba podle § 79 a násl. s. ř. s. počínaje dnem 1. 1. 2003 zásadně možná. U lhůt k podání této žaloby je nutno při nedostatečné úpravě v přechodných ustanoveních vycházet z § 80 odst. 1 s. ř. s. Lhůta k podání žaloby však nemohla začít běžet dříve, než bylo možné toto právo se zřetelem na právní úpravu uplatnit poprvé, tedy dříve než 1. 1. 2003. Úkonem ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s. je nutno rozumět procesní úkon účastníka řízení nebo správního orgánu ve správním řízení. Takovýmto úkonem není samotná urgence vyřízení či sdělení správního orgánu, že má za to, že nejsou dány důvody, aby ve věci dále rozhodoval.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2013, čj. 6 Ans 5/2013-47, protože zvláštní zákon (zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, a podle § 68 odst. 1 věty první tohoto zákona ani správní řád z roku 2004) nestanoví rektorovi vysoké školy lhůtu pro vydání rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí děkana o ukončení studia, je posledním

procesním úkonem ve smyslu § 80 odst. 1 věty poslední s. ř. s., za situace kdy i nadřízený správní orgán – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy – zůstává nečinný, žádost účastníka řízení o uplatnění opatření proti nečinnosti vůči nadřízenému správnímu orgánu (Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy). Od jeho uplatnění se odvíjí roční lhůta pro podání správní žaloby na ochranu proti nečinnosti.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. července 2013, č. j. 9 Ans 1/2013 – 52, byl-li správní orgán zavázán soudem k vedení řízení o výběru žádosti dle § 146 správního řádu z roku 2004 se všemi žadateli společně, je na místě počítat lhůtu pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti podle § 80 odst. 1 s. ř. s. teprve od doby, kdy bylo zrušeno nezákonné rozhodnutí o zápisu jednoho z žadatelů. To proto, že již provedený zápis brání správnímu orgánu, aby vybral žádost nejlépe odpovídající stanoveným požadavkům.

V inkriminované věci dne 14. 10. 2014 nabylo po doručení žalobci a správnímu orgánu prvního stupně právní moci rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, č. j. MV-102532-4/SO-2013. Dne 22. 10. 2014 byla věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a od tohoto dne začala běžet nová lhůta pro vydání rozhodnutí.

Pokud jde o otázku zachování lhůty podle § 80 odst. 1 soudního řádu správního pro podání správní žaloby na ochranu proti nečinnosti, je nutno podle názoru soudu s ohledem na citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu počítat tuto lhůtu ode dne podání návrhu opatření proti nečinnosti adresovanému Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, tj. dne 12. 11. 2014. Návrh na opatření proti nečinnosti není urgencye, nýbrž samostatný procesní úkon podle § 80 odst. 2 správního řádu z roku 2004, který je výrazem hierarchického uspořádání veřejné správy. Jednoroční lhůta v inkriminované věci byla tedy zachována.

Pokud jde o důvodnost žaloby, musel Městský soud v Praze přisvědčit žalobní námitce týkající se nečinnosti žalovaného správního orgánu.

Soud ze správního spisu ověřil, že dne 9. 12. 2014 bylo na základě žádosti žalobce vydáno Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření proti nečinnosti, č. j. MV-154861-2/SO-2014, kterým bylo žalovanému uloženo, aby ve lhůtě třiceti dnů rozhodl o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu. Toto opatření proti nečinnosti bylo žalovanému správnímu orgánu doručeno dne 11. 12. 2014, nicméně do této doby ve věci rozhodnuto nebylo a tato nečinnost tedy trvá i dosud.

Městský soud v Praze má za to, že za tohoto stavu věci nelze učinit jiný závěr, než že žalovaný i po vydání opatření proti nečinnosti zůstal nečinným a jeho nečinnost trvá. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný usnesením ze dne 4. 5. 2015, č. j. OAM-13179-34/TP-2011, přerušil řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, když současně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti tyto úkony totiž mohl žalovaný učinit podstatně dříve, tj. po vrácení věci k novému projednání dne 22. 10. 2014 po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 25. 6. 2013, č. j. OAM-13179-17/TP-2011, resp. po doručení opatření proti nečinnosti dne 11. 12. 2014. uvedené úkony ze dne 4. 5. 2015 však žalovaný učinil teprve poté, kdy mu bylo dne 14. 4. 2015 doručeno předvolání k ústnímu jednání.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů postupoval podle ustanovení § 81 odst. 2 soudního řádu správního a uložil rozsudkem žalovanému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí a stanovil k tomu přiměřenou lhůtu třiceti dnů.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z podané žaloby, dále náklady právního zastoupení za tři úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby a účast při jednání, a 3x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 14.342 Kč, včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. května 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**